



טוראי שטיינברג, אברהם

בן אטל ושלמה, נולד ביום כ"ה בתמוז תרפ"ו (7.7.1926) בעיר טרנוב, פולין. במלחמת-העולם השנייה עבר לברית-המועצות ועם חתימת ההסכם הידוע בין סטלין לשיקורסקי על שחרור האזרחים הפולנים הגיע לארץ בשנת 1943 עם ילדי טהרן.

בשנת 1944 התגייס לצבא הבריטי, ולחם באירופה בשורות הבריגדה היהודית.

בשנת 1946, עם פירוק הבריגדה, השתחרר וחזר לארץ. כאן הצטרף ל"הגנה" והיה פעיל בה.

עם פרוץ מלחמת-העצמאות התייצב מיד לשירות פעיל. ביום ה' באייר תש"ח (14.5.1948) השתתף בקרב ליד רמת הכובש ושם נפל. נקבר בנתניה.



ביום ז' בתמוז תש"י (22.6.1950) הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בנחלת יצחק.

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

נזכר את כולם



אברהם שטיינברג

אברהם נולד בטרנוב (פולין) בט' באב תרפ"ו

(20.7.1926). למד בבית ספר עממי. בתחילת מלחמת העולם

נמלט לרוסיה. לאחר גלגולים והרפתקאות עלה לארץ יחד

עם ילדי טהראן.

לבסוף התגורר בחדרה. היה מראשוני המתנדבים במלחמת

השחרור והשתתף בקרבות רבים.

נפל בה' באייר תש"ח (15.5.1948) בהתקפה נגד ערבים על

רמת הכובש. הובא למנוחות בבית הקברות הצבאי בנתניה.

הקרב שבוע לפני פסח

ב-20 באפריל 1948 יצאו שתי חוליות - אחת לשטח המזרחי

ואחת לדרומי. הן נדברו להיפגש בקרבת כרם הזיתים שמדרום-

מזרח למשק. החוליה שפנתה מזרחה הותירה אחריה בעמדה אחד

האנשים ועמו טלפון. שתי החוליות קרבו למקום המפגש, כאשר

ניתכה עליהם אש מן המארב. הטלפונאי שהושאר מאחור הודיע

על כך מיד וזנח את עמדתו. משנתקבלה ההודעה במשק יצאו

בזו אחר זו שתי כיתות לעזרת הנתקפים. העדרו של הטלפונאי



אברהם שטיינברג

מן העמדה שיבש את תוכניותיהם ולא עדכן אותם במתרחש. אחת החוליות הותקפה באש רובים, רימונים ונשק אוטומטי. אחד מאנשי החוליה נהרג במקום ושניים נפצעו קשה. הלוחם היחיד שנותר בריא ושלם ניסה לגרור עמו את שני הפצועים אך אחד הפצועים קשה לא יכול היה להמשיך בדרכו ונשאר בשדה. את הפצוע הביא הלוחם לקרבת הכוורת ושם הסתערו על שניהם הדבורים. חברים שהגיעו למקום לבשו מיד חליפות כוורנים והצילו את חיי השניים. הפצוע שנותר בשדה נרצח על ידי הערבים.

החוליה השניה הותקפה אף היא, ושניים מחבריה הגיעו לקרב פנים-אל-פנים עם הערבים - ונהרגו.

בשעות הבוקר נמסרה למג"ד 32 הודעה טלפונית ממא"ז רמת-הכובש - על הקרב בו נפלו חמישה חיילים ועל המשך התקפת האויב. המא"ז ביקש תגבורת. המג"ד יצא למקום עם פלוגה ב', ששכנה בכפר סבא והיתה העתודה לכל מרחב הנפה. האויב התחפר ממרח לרמת-הכובש ומנה כ-200 איש. הפלוגה תקפה



אברהם שטיינברג

את מוצבי האויב - נתפתח קרב-מגע, כששני הצדדים משתמשים ברימוני-יד. באותו מוצב נהרגו 4 ערבים וביניהם, כנראה (לפי התעודות) מפקד הפעולה. הקרב נמשך כחמש שעות. משוריין הגדוד סייע לפלוגה בקרב. האויב לא השיג את מטרתו - כיתור רמת-הכובש. המשק איבד חמישה חדרים ושניים נפצעו. כולנו נדהמנו מהמציאות האכזרית. עם סיום הקרב נהדף האויב וכוחותינו עלו על מיסכה וכבשוה. לא נגענו בערביי הכפר לרעה והתרנו להם לקחת בצאתם כל מה שרצו. ב-21 באפריל לא נותר עוד ערבי המיסכה. אנו לא הסתפקנו בגירוש ערביי מיסכה ודרשנו פעולה מיידית נגד טירה, אך תביעתנו לא נתקבלה.

הפינוי

התקפת "אלכסנדרוני" על טירה בה' באייר (14.5) הביאה עלינו את ההרעשה הארטילרית הראשונה. לאחר שכוחות-הרגלים עברו את גבול המשק הגיעה לאויב תגבורות מטול-כרם. לפתע נשמע מאחד הבנינים קול התפוצצות. לאויב לא היה קשה

סיפור הקרב

שבוע לפני פסח ב-20 באפריל 1948 יצאו שתי חוליות - אחת לשטח המזרחי ואחת לדרומי. הן נדברו להיפגש בקרבת כרם הזיתים שמדרום-מזרח למשק. החוליה שפנתה מזרחה הותירה אחריה בעמדה אחד האנשים ועמו טלפון. שתי החוליות קרבו למקום המפגש, כאשר ניתכה עליהם אש מן המארב. הטלפונאי שהושאר מאחור הודיע על כך מיד וזנח את עמדתו. משנתקבלה ההודעה במשק יצאו בזו אחר זו שתי כיתות לעזרת הנתקפים. העדרו של הטלפונאי מן העמדה שיבש את תוכניותיהם ולא עדכן אותם במתרחש. אחת החוליות הותקפה באש רובים, רימונים ונשק אוטומטי. אחד מאנשי החוליה נהרג במקום ושניים נפצעו קשה. הלוחם היחיד שנותר בריא ושלם ניסה לגרור עמו את שני הפצועים אך אחד הפצועים קשה לא יכול היה להמשיך בדרכו ונשאר בשדה. את הפצוע הביא הלוחם לקרבת הכוורת ושם הסתערו על שניהם הדבורים. חברים שהגיעו למקום לבשו מיד חליפות כוורנים והצילו את חיי השניים. הפצוע שנותר בשדה נרצח על ידי הערבים.

החוליה השנייה הותקפה אף היא, ושניים מחבריה הגיעו לקרב פנים-אל-פנים עם הערבים - ונהרגו. בשעות הבוקר נמסרה למג"ד 32 הודעה טלפונית ממא"ז רמת-הכובש - על הקרב בו נפלו חמישה חיילים ועל המשך התקפת האויב. המא"ז ביקש תגבורת. המג"ד יצא למקום עם פלוגה ב', ששכנה בכפר סבא והיתה העתודה לכל מרחב הנפה. האויב התחפר ממזרח לרמת-הכובש ומנה כ-200 איש. הפלוגה תקפה את מוצבי האויב - נתפתח קרב-מגע, כששני הצדדים משתמשים ברימוני-יד.

באותו מוצב נהרגו 4 ערבים וביניהם, כנראה (לפי התעודות) מפקד הפעולה. הקרב נמשך כחמש שעות. משוריין הגדוד סייע לפלוגה בקרב. האויב לא השיג את מטרתו - כיתור רמת-הכובש. המשק איבד חמישה חדרים ושניים נפצעו. כולנו נדהמנו מהמציאות האכזרית.

עם סיום הקרב נהדף האויב וכוחותינו עלו על מיסכה וכבשוה. לא נגענו בערביי הכפר לרעה והתרנו להם לקחת בצאתם כל מה שרצו. ב-21 באפריל לא נותר עוד ערבי המיסכה. אנו לא הסתפקנו בגירוש ערביי מיסכה ודרשנו פעולה מיידית נגד טירה, אך תביעתנו לא נתקבלה. הפינני התקפת "אלכסנדרוני" על טירה בה' באייר (14.5) הביאה עלינו את ההרעשה הארטילרית הראשונה. לאחר שכוחות-הרגלים עברו את גבול המשק הגיעה לאויב תגבורות מטול-כרם. לפתע נשמע מאחד הבנינים קול התפוצצות. לאויב לא היה קשה לטווח על מבני המשק הבולטים; מיד החלו כולם יורדים לתעלות - גם המטה עבר ממגדל המשק לתעלה. אלו שאינם לוחמים ירדו למקלט ש"נתרחב" לפתע - מקלט המיועד ל-20 איש קלט עתה 70. התקפת החטיבה הפכה לנסיגה, והתגוננות האויב - להתקפת נגד. האויב הסתער לעבר המשק והגיע עד טווח 100 מטר מגדר המשק - באש התכליתית נשברה התקפת האויב, שלא הצליח לחדור למשק. כוחותינו הנסוגים

סיפור הקרב

גרו אתם פצועים והרוגים; הרוגים רבים אחרים נשארו בשדה.

(נרשם על ידי חבר המשק).



יד לבנים - חדרה

אברהם שטיינברג
בן יצחק שטיינברג



20/07/26
15/05/48

ט' באב תרפ"ו
ה' באייר תש"ח

נולד ביום
נפל ביום